

Leányvári Újság

Leinwarer Zeitung

XI. évf. 4. szám • 2017. október

FELDHOFFER ANTAL PLÉBÁNOSUNKAT KÖSZÖNTÖTTE A LEÁNYVÁRI KATOLIKUS KÖZÖSSÉG

Terményáldás

2007. augusztus 1-jén kapott Antal atya püspöki megbízást a megüresedett leányvári és piliscsévi egyházközség gondozására. A 10 éves jubileum alkalmából az augusztus 20-i vasárnapi szokásos szentmise befejezéseként az egyházközség világi elnöke és a helyi német önkormányzat elnöke rövid köszöntőjük után átadták a közösségek ajándékait.

Mindannyian ki vagyunk éhezve arra, hogy választ kapjunk életünk alapkérdéseire. A nagy „miértekre”. A lelkipásztorok feladata, hogy közvetítsék Isten szeretetét, válaszait. Köszönjük, Antal atya, hogy tíz éve segítesz életünket Isten felé vezetni. Jézusunk ígérete szerint „akik mindent elhagyva követték Őt, száz annyit kapnak már ezen a földön, és ráadásul megkapják az örök életet.” Ettől nagyobbát mi nem tudunk adni. Mi csak azt tudjuk mondani, hogy köszönjük, és emberileg próbáljuk könnyebbé tenni az életedet. Ezért vettük ezt a palástot, hogy könnyebb legyen benne a szolgálatod. A Jóisten adjon erőt további munkádhoz. Szeretettel Leányvár közössége.

Szikora Gyula elnök úr, köszönő mondatai után Antal atyának egy szép temetési palástot adott át az egyházközség híveinek nevében.

Gáspár Tibor német önkormányzati elnök a hitéletnek az embereknek nyújtott biztonságát és fontosságát hangsúlyozva köszönte meg Antal atya áldásos munkáját. Egy szép, szentmisén használatos kehely volt a közösség ajándéka. Köszöntőjében – az ünnepi szentmise evangéliumára utalva – azt emelte ki, hogy Antal atya életét és tevékenységét látva, a híveket olyan érzés tölti el, mint a sziklára épített ház gazdáját.

Antal atya észrevehető megilletődéssel köszönte meg a hívek figyelmességét. Enyhe mosolyával fogalmazott köszönő mondatai mindnyájunkat jó érzéssel töltött el, mert úgy éreztük, hogy örömet szereztünk számára. Egy-egy gondolatot is fűzött az ajándékokhoz. A temetéseken sokszor eszébe jut, hogy egyszer majd őt fogják felravatalozni. Reményét fejezte ki, hogy lesz majd akkor is egy katolikus pap, aki elkíséri utolsó útjára és mond érte egy imát. A „szenvedés kelyhét” Jézussal együtt nekünk is ki kell innunk, de éppen a szentmisében tárul a szemünk elé, hogyan változik az át az áldás kelyhévé.

2009. június 21-én templomunkban tartott ezüstmiséje után a Leányvári Újság 2009/7. számában egy részletes írásban olvashattak az atya életének fontosabb eseményeiről.

(Az interneten a „Leányvári Újság”-ot a kereső programba írva, a 2009/7. számra kattintva olvasható a visszaemlékezés.)

Előkerestem egykori beszélgetésünk feljegyzéseit, és az eltelt 10 év helyi egyházi eseményeiből gyűjtöttem egy csokorra valót, amelyek az Ő leányvári szolgálatából sokunk számára újszerűek és emlékeztetések maradtak.

- Folytatója volt előző plébánosunk, Dr. Németh János által bevezetett „kitelepítési emlékmiséknek” és emléktábla koszorúzásoknak. E misék német nyelven kerülnek évenként megtartásra. Szép hagyománya a vasárnapi szentmiséknek, hogy azon német miseénekeket is hallhatunk. A kitelepített egykori leányváriak németországi elhalálózása esetén templomunkban is harangoznak és lelki üdvükért misét mondanak. Engler Györgyné egykori egyházközségi előjárót és Schiszler György nyugdíjas bányászt szerettei körében a templomban és a német tájházban személyesen köszöntötte 90., illetve 89. születésnapjukon.

- 2009-től Antal atya kezdeményezésére ismét feldíszített úrnapi sátrakkal kerül sor a virágszőnyeges körmenetekre.

- A falukarácsony önkormányzati ünnepségein Antal atya is köszöntötte a kultúrotthoni közönséget. Az évenként megtartott falunapi felvonulás és program terményáldásokkal kezdődik. A gyülekezés helye a templomkert, amely az év minden időszakában gondozott.

AAntal atya hozzáértéssel kezeli a fűnyíró gépet és a locsolást is többnyire Ő végzi.

Ádvent szép időszakában, templomunkban színvonalas zenei és énekes ünneplés ad keretet az iskolások betlehemezésének. Húsvétkor a Passiót éneklük templomunkban. 2010 áprilisában a feldíszített plébánia udvaron volt zenés, énekes komolyzenei program, amelyen Antal atya szép versmondása is a műsor része volt. Ezeken az eseményeken mindig „telt ház” van.

- 2010-ben került sor a templomtető és -torony teljes felújítására, új kereszt került a toronyra. A felújítási munkák minden részletét felügyelte, a templomi pénz- és munkafelajánlások gyűjtését végezte. A példásan rövid felújítási időszak alatt is folyamatos volt a templomi élet.

- 2011-ben Dr. Erdő Péter bíboros úr volt templomunk vendége.

- Megáldásra került községünk szülöttének, Vencel Antal plébánosnak szülőházán elhelyezett emléktábla.

- 2012. szeptember 16-án, községünk „templomépítő plébánosának”, Josef Gianone halálának 186. évfordulóján megáldásra került a temetőnkben lévő felújított síremléke. Az adományokat Antal atya gyűjtötte. A papi sírkőfelirat korhű elkészítését személyesen felügyelte a kőfaragó mesternél.

- Támogatta a Leányvári Német Nemzetiségi Kulturális Közhasznú Egyesület pályázatát, amelynek révén a Kálvária-hegyi 3 alakos szoborcsoport pályázati támogatással teljes felújításra került. A felújítás a községi és a helyi német önkormányzat szervezésével és felügyeletével valósult meg. A több mint 200 éves felújított szoborcsoporthoz a templomunkból indulnak az imádkozó hívek.

Régi szép hagyománya van a leányváriak péliföld-szentkeresztí búcsújárásának, amely a háború utáni ateista kurzus időszakában megszűnt. Antal atya kezdeményezte e zárandoklat felelevenítését. Öt év óta 35-40 fő vesz részt a zárandoklatokon. A kegytemplomban tartott szentmisét Antal atya tartja. A szalézi-

ak ebédlőjében fogyasztott önköltséges ebéddel zárul a program. Az idén „Leányvár-Leinwar 2017.7.1. Péli-földszentkereszt” feliratú kitűzővel ajándékozta meg az atya a résztvevőket. Akik mind az 5 zárandoklaton részt vettek, egy-egy szép mintázatú kendőt is kaptak. Az ajándékokat a helyi német önkormányzat ajánlotta fel.

- Cserna Mária hitoktatónkat is Antal atya invitálta Leányvárra. Munkáját segíti, támogatja. A gyermekek résztvevői, szereplői a templomi ünnepi rendezvényeknek. Az elsőáldozás ünnepélyesebbé vált és anyák napján is köszöntik a „hittanos” gyermekek a misén részvevő szüleiket. Több ünnepi esemény a plébániai hittanteremben tartott agapéval fejeződik be, amelyre a háziasszonyok finom süteményeket, a férfiak pedig üdítőket hoznak, és meghitt beszélgetésekkel válik teljessé az ünneplés.

- Az atya napjainkban is azon munkálkodik, hogy a temetői Szent Anna kápolna az idei halottak napjára teljes felújítással megszépüljön. A felújításhoz gyűjti az adományokat és a munkafelajánlásokat, ügyel arra, hogy kápolnánk a népi építészetre jellemző egyszerűsége, letisztult pedantériája, tisztasága a felújítás révén is megmaradjon. Öröme van, hogy az egyházközség hívei mellett a községi és a német önkormányzatunk, valamint településünk vállalkozói is példásan segítik e szépítő törekvésében.

Antal atya Piliscséven is gondozója a hitéletnek. Ő a vasárnapok és ünnepnapok szentmiséit ott is megtartja. A gyónások, keresztelések, temetések, beteglátogatások egy nagyobb településen gyakoribbak, és ez több esetben percekre programozott napirendet követel. Esetenként még egy-egy rövidebb időszakra távolabbi községek hitéleti munkájára is megbízást kap. Ő nagy türelemmel és alázattal végzi megnövekedett munkáját.

E felsorolásszerű emlékezés korántsem teljes, de még ide kívánczik egy személyes jellegű, befejezésnek szánt gondolatsor is.

A régmúlt idők dokumentumait levéltárakban, könyvtárakban, múzeumokban lehet megtalálni. A helytörténeti kutatáshoz nagyon fontos részleteket találhatunk a település plébániai iratainak, levelezésének áttekintésekor. Az egyházi iskolák történetének megírása, feldolgozása elképzelhetetlen a fenntartó,

helyi iskolaszék iratanyagának áttekintése nélkül. Egy-egy településtörténeti munka legmegbízhatóbb forrásai a plébániákon vezetett Historia Domus és a népességmozgást reprezentáló anyakönyvek. E fontos dokumentumok áttekintéséhez nem csak szakmai ismeretek szükségesek, hanem a kutató iránti bizalom is lényeges.

Antal atyával való ismeretségem több beszélgetés alapján bővült, míg kérni mertem tőle, hogy átnézhessek egy-egy fontos, idősebb emberektől ismert helyi eseményre vonatkozó levelet, feljegyzést. Antal atya ezt lehetővé tette, és hétfői fogadónapjainak rendszeres vendégeként – az Ő jelenlétében – e gazdag iratanyag éves bontásokban kötegelt anyagát átnézhettem, azokból jegyzetelhettem, a szép kézírással írt jelentések egy-egy részletéről fénymásolatokat készíthettem. Így tárult mindkettőnk elé Majer Imre egykori plébánosunk iskolabővítő, áldásos munkájának sok izgalmas részlete és végrendelete, Feri Antal egykori plébánosunknak a vasútállomáson tartott búcsúbeszéde, amellyel elkészönt a kitelepített leányvári híveitől, az iskolát ért háborús károkról, a helyreállítási munkák részleteiről, az oktató munka háborút követő újraindításáról. A rendszeres iskolaszéki ülések jegyzőkönyvei egy igényes, gondos és következetes fenntartói és felügyelői munkát igazolnak. Iskolánk egyik közelmúltban tartott tanévnyitóján egy iskolatörténeti kiállítást láthattunk. A kiállítás megtekintése után szomorúan konstatálhattam, hogy annak anyaga iskolánk gazdag történetét nagyon hiányosan mutatta be.

A Leányvári Újságban több írásomban tettem közzé az iskolatörténeti dokumentumok egy részét, és tervezem azok további közlését.

E kissé hosszúra nyúlt befejezés legyen adalék Antal atya nagylelkű, sokoldalú és innovatív munkájához, amit tőle megismertem az elmúlt 10 év során, és amit ő bizonyára csak úgy summázna, hogy „nem csináltam különöset, csak a munkámat végeztem”.

Csak azt kérem az égiektől, hogy tartsák Öt jó erőben és egészségben, hogy még sokáig közöttünk maradvan, mindnyájunk érdekében végezhesse áldásos tevékenységét. Köszönettel vagyunk eddigi munkájáért.

Leányvár, 2017. szeptember 20-án

Dr. Szakmár János

Tanév eleji táborok

Az idei tanévet két táborral nyitottuk. Az erdei iskola már sok-sok éve megszokott és igen kedvelt programja iskolánknak, melyen mindig az 5. és a 6. osztály tanulói vesznek részt osztályfőnökeik kíséretében. A német nyelvi tábor azonban több éves kihagyás után most került újra megrendezésre a helyi önkormány-

zat és a német önkormányzat anyagi támogatásával. Nyugodtan elmondhatjuk, hogy mindkét tábor nagyon jól sikerült, a gyerekek és a pedagógusok is jól érezték magukat, sok közös élménnyel gazdagodtunk.

Élményeikről diákjaink számolnak be részletesebben:

Német tábor

Idén nyáron az első szervezésű német táborban én is részt vettem. A svábok hagyományairól, kultúrájáról, szokásairól sok új ismerettel lettem gazdagabb. Ez azért is érdekes számomra, mert apai nagyszüleim, dédszüleim sváb származásúak.

Egy játékos feladattal osztották a résztvevőket négy csoportra, és az elkövetkező napokban ezek a csoportok oldottak meg különböző feladatokat. Ezekben tanáraink (Engler Zsuzsa néni, Erzsi néni, Gabi néni, Hajni néni, Bea néni) és Gáspár Tibor bácsi segítettek.

Szerintem a tábor legizgalmasabb része az volt, amikor a boltban Erzsi néni (tanárunk) állt a pult mögött és tőle kellett kérni németül azoknak a sváb ételeknek (nudli és mustból készített borleves) a hozzávalóit, amiket aztán mi magunk főztünk meg Erzsi néni segítségével. A nudlihoz még lekvárt is készítettünk Bea nénivel, így aznap nagyon finom ebédünk volt – én háromszor is repetáztam.

Számomra még két program volt nagyon érdekes. Az egyik a csuhébaba készítése volt, amit a Sztoján család udvarán készítettük el Móni néni segítségével. Másnap ezeket a babákat sváb népviselet szerint öltöztettük fel, és pár napra ki is állították őket az iskolában.

A másik izgalmas program a családfa kutatás volt, melynél Gáspár Tibor bácsi mutatta be a leányvári családfákat, majd a leányvári származású táborozóknak át is adta a sajátjaikat. Így én is megkaptam 11 generációra visszatekintő családfánkat!

A tábort egy tatai kirándulással zártuk, melyben egy német nemzetiségi múzeumot tekintettünk meg. Utána a tatai várat és az Öreg-tavat is megnéztük.

Nekem nagyon tetszett a tábor, jól éreztem magam. Jópofa volt, hogy tanárainkkal főztünk, énekeltünk, beszélgettünk, s olyan dolgokat tudhattam meg, mely a tankönyvekben nem szerepel. Ezúton köszönöm az élményt tanárainknak és minden szervezőnek.

Hanzelik Péter

5. osztályos tanuló

Erdei iskola Mindszentkállán

1. nap:

Reggel 7 órakor elindultunk az 5. és 6. osztállyal Mindszentkállára. Az út viszonylag esemény nélkül telt, de nagyon hosszú volt. Érkezés után bepakoltunk a szálláshelyre és ebédeltünk. Majd Lajos bácsi, a táborvezető, egy kis faluismertető faluderbire invitált minket, amelyen szívesen részt vettünk. A derbi után volt szabadidőnk, ameddig mindenki elfoglalhatta magát az udvaron található játékokkal és sport eszközökkel. Utána kürtös kalácsot, langallót és pizzát süttünk, ezek nagyon finomak voltak.

Este karaoke és zenefelismerő játék volt. Ezen az estén vacsora közben Lajos bácsi említést tett egy kockás kabátos gyűjtögető emberről az éjszakai bátorságpróbánk helyszínén. Ekkor még nem tudtuk, hogy ez mit jelent.

2. nap:

Reggeli után elindultunk a Kötengerbe egy helyi geológus úrral (útközben láhattuk a Káli Lovaspóló Klub lovait és pályáját). Ő a Kötenger területén sok érdekes dolgot mesélt nekünk. Az ott tett túránk során meglátogattuk az Ingókövet is, melyre ha egyszerre legalább hatan felálltak, akkor 10-15 centit „ingott”. Visszaérkezés után pólót batikoltunk, volt sárga, piros és kék színű festék. Ezután még felsétáltunk a falu felett lévő hegyre felhúzni az ott található zászlórúdra a zászlónkat, és kikristályosodott bazaltot gyűjtöttünk. Mindenki jó nehéz táskával tért vissza!

Szürkületkor elindultunk egy bátorságpróbára Lajos bácsi lányával. Mire elértünk a kezdőpontig, épp besötétedett. Az elején átvágtunk egy csalánoson, majd egy szójaföldön is. Itt kezdődött csak az igazi kaland! 3-4-5 fős csapatokban keltünk át az erdőn. A mi csapatunkban csak mi ketten voltunk lányok, hát őszintén bevallva az egészet végig visongattuk, pedig semmi ijesztő nem volt, csak kiálló gyökerek és belógó ágak. Amikor kiértünk az erdőből a többiekhez, már azt hittük, nem lesz semmi izgalmas. De hiába ittunk előre a medve bőrére, mert megjelent a kockás kabátos ember egy alumínium lemezt zörgetve, lézerrel a másik kezében. Végül kiderült, hogy csak Lajos bácsi volt. Ezek után fekete parókában és kockás ingben tartott nekünk egy kis ismertetőt a csillagokról és arról, hogyan határozhatjuk meg az irányokat a csillagok segítségével. Mielőtt visszagyalogoltunk volna a szállásra, Lajos bácsi még egyszer megijesztett minket.

3. nap:

Hosszú-hosszú nap! Hát akkor kezdjük ott, hogy megreggeliztünk, összepakoltunk, és Lajos bácsi elvitt

minket a kisbuszával a Salföld majorba, ahol voltak kutyák, macskák, kacsák, libák, pulykák, nyulak, szamarak, birkák, mangalicák, szürkemarhák, lovak. A végén lehetőség volt lovaglásra is egy Playboy nevű, tarka lovon. Elsétáltunk a közelben lévő pálos kolostorhoz is, ahol ebédeltünk, majd számháborúztunk. Számháború után visszagyalogoltunk egy körforgalomig, ott Lajos bácsi várt ránk a busszal, amivel elvitt minket a Theodora forráshoz. Ott tartott nekünk egy kis előadást a forrás kialakulásáról és múltjáról. Innen elsétáltunk a közelben lévő kecskefarmra, ahol nagyon finom kecsketejből készült fagyit vehettünk csokis, vaníliás, kókuszos, fekete ribizlis és mákos ízben. Visszafelé a puhányok busszal, a kemények gyalog mentek. ☺ Megvacsoráztunk, volt egy kis szabadidőnk, aztán Lajos bácsi szólt, hogy menjünk „bogarvadászatra”: a lányoknak kellett elkapni a lámpával világító fiúkat. Este jólesően bebújtunk az ágyba, és húztuk a lóbőrt.

4. nap:

Reggeli után Lajos bácsi felvitt minket Hegyestűre. Itt rengeteg művészien felépített kis bazalt tornyocska volt, gyönyörű volt a kilátás a Balatonra és a környező hegyekre. Ebéd után elmentünk a Szigligeti várhoz,

ahova csak hosszas lépcsőzés után lehetett feljutni. A várból is nagyon szép volt a kilátás és sok érdekes ismeretterjesztő tábla is volt. Miután mindent megnéztünk, lelépcsőztünk és a kisbusszal lementünk a Balaton-partra. Mivelhogy nagyon fújt a szél és szemerkélt az eső, csak keveset maradtunk ott. Vacsora után, 9 óra körül Lajos bácsi lézerfényt és zenét kapcsolt, és kezdődhetett a party! Másfél órán keresztül roptuk!

5. nap:

Az utolsó napon összepakoltunk, és elindultunk haza. Útközben még ellátogattunk a Nagyvázsonyi várba, csigalépcsőn felmentünk a tetejére, ahol ismét gyönyörködhattunk a szép kilátásban.

Csodálatos 5 napot éltünk itt át!

Köszönjük a pedagógusoknak és az ezt lehetővé tevő személyeknek, Lajos bácsinak, hogy ilyen viccessé tette nekünk!

Friedmann Zsófia és Malomvízi-Papp Tündér

6.osztályos tanulók

Húsz éves a Leányvár Sramli

Csütörtök van, a levegő hőmérséklete 10-11 fok körül, a sportpályán szerda este óta díszlő sátor egész nap a szél tépázza, eső veri, de csendes nyugalommal, magabiztosan állva várja a hétvége zajosabb, melegebb pillanatait.

Mindenki teszi a maga dolgát; Pomázi Zoli összeállítja a gyermekeknek szánt péntek délelőtti műsort, neki ezúton is gratulálunk a Magyar Érdemrend tisztí keresztle polgári tagozat kitüntetéséhez. Óvodások, kisiskolások izgulnak, mert ismét sátoros előadást láthatnak, óvónők, dadák, pedagógusok szervezik a kissé más délelőtti teendőit. Éva ajándékokat csomagol, előkészít, nyomtat, lampionokat fűz. Mezei Feri és csapata a sátorban teszi már-már megszokott módon dolgát, amit előző nap egy rövid megbeszélésen pontosítottunk. Vendégszereplők, hangosítók, helyi csoportvezetők kapják és adják a végső információkat (mennyien lesztek, mikor léptek fel, érkezettek időben, lesz felvonulás? – nem tudom, majd meglátjuk). Az ünnepi tortához is megvannak már az alapanyagok, fényképek átküldve, kétféle ízesítés, méret, forma megbeszélve, legyen inkább rendes tányér viláall, ne papírtálca és műanyagvilla, 20-as gyertya és

tűzijátékok várják a gyufát. Tibor mindent átgondol, mindenhol segít, minden levélre-üzenetre-telefonra válaszol, gázmelegítőt, gázt intéz, borostyánt vág, asztalt díszít, akkut feltölt, fényképez, ja, ez már péntek meg szombat is, húha, pörög minden, „apa, én leszek a bemondó”? Senki ne érezze úgy, hogy minden a feje tetején állt, szerencsére mindenki tudja és teszi is a dolgát.

Vendégszereplők érkeznek, kisteremben egy kis üdítőital, pálinka, bor és sütemény várja őket. Felhők jönnek-mennek, néha esik, lesz felvonulás? Te miként döntenél? Nem tudom! Templomnál gyülekeznek kicsik-nagyok, esernyővel, lányok-asszonyok Berliner kendőkkel, kell egy kis kabát is. Erősítés előkészítve, vörösvári nagyfűvös már fújja, gyermekek verselnek magyarul és németül, Antal atya lelket mozgató szavai után megáldja a terményeket, elhalad a csévi csuklós is, keresi az utat a tömeg között. Gyorsan megtalálja helyét a sorban „civil” és fellépő is, ceglédérceliek csatlakoznak, egy kicsit megcsúsztak az érkezéssel.

Ifjúságiak

Pilisvörösvári Fúvószenekar

Muzsika szól elől-középen-hátul, befolyik a „nép” a sátorba, meglepetés: meleg van odabent, jól szolgáltak a gázmelegítők (köszönjük Balogh Bélának és Schmidt Ferencnek). Tömeg zsong, aztán egyszer csak csend, majd muzsika zeng, vendégfogadó Grüne Auen tánc a Leányvár Sramlival és a felnőtt leányvári táncosokkal. Sára, Kinga bemondd, polgármesterünk megnyit, neki is volt teendője csütörtök-pénteken a rendezvénnel (meg persze előtte is), bár a sátor egyik hátsó ponyváját közbenjárása ellenére sem pótolták az építők (utólag már mindegy is). Iskolás gyermekek a színpadon táncolnak, Kreiszi Andi felügyeli, irányítja őket, izgul értük, előtte Robi szól: „Tibor, nem olvassa a CD-t a gép”, futás a kultúrbá, magnó előkap, visszafutásban fiatal táncos jön segítségre, még időben megszólal a zene, hú, a mai napi tűzoltás is megvolt. Nézőkről lekerül a kabát, szereplők sorban jönnek, vörösvári fúvósok, ceglédberceli zenészek és táncosok, haladunk szépen, mindenki betartja a rendelkezésükre álló fellépési időt (fontos), csévi asszonykórus, leányvári gyermekcsoport, akik műsoruk befejeztével már ifjúságiakká lettek. Vakutúzbán a vörösvári táncosok, ebből azért mindenkinek jutott, leányvári dal-

kör, biatorbágyi táncosok, hipp-hopp, ismét leányvári felnőtt táncosok.

Leányvári iskolások

Ceglédberceli tánc csoport

Piliscsévi Asszonykórus

Minden fellépőnek köszönjük a színvonalas műsort, a soha nem felejthető pillanatokat!

Itt álljunk meg egy szóra; a Leányvári Német Önkormányzat és a Leányvári Német Nemzetiségi Kulturális Közhasznú Egyesület nagy tisztelettel köszöni meg a Leányvár Sramli 20 éve tartó muzsikálását, ezen felül pedig köszöntjük a jubiláló táncosokat, zenészeket és énekeseket!

Díjazottak

Név szerint:

10 éve táncolók:

Egri Sára, Szabó Eszter

15 éve táncol:

Walczer Patrik

20 éve táncolók:

Gáspár Kinga, Horváth Katalin, Szabó Katalin,
Váczai Alexandra, Németh Gábor

20 éve zenélnek:

Weisenburger Csaba, Witzenleiter Zoltán

25 éve dalol:

Gerstner Ferenc

Zenészeink tiszteletére az állva maradó 3 rekesznyi sör mellől begurult a színpadra egy hordónyi a leányvári Beerfort Sörfőzde, Önkormányzatunk és Német Önkormányzatunk ajándékaként. A Leányvár Sramli nevében köszönjük.

Zenekarunk mai felállásban (balról jobbra): Nagy István, Kelenföldi Csaba, Kosztka Viktor, Marlok Tamás, Bársonyi Attila, Witzenleiter Zoltán, Weisenburger Csaba, Schiller István

Befejezésként Zenész-Finálé, levonulás, majd torta érkezik (köszí Zsófi, finom volt), süti hasban, hordó csapon, XLF a színpadon, (áramszünet, kapcsold vissza, ne azt, húzd ki, na most újra) örömteli arcok a betonon, buli hajnal négyig, mehet mindenki haza.

Itt a VÉGE fuss el véle – vagy mégse... Másnap reggeli otthon családi körben, kit is hívjunk jövőre, papír-ceruza elő, megbeszél, felír, notebook indul, fájl kinyit, lehetséges szereplők beír... Na itt hagyd abba, köszike.

Köszönet mindenkinek, aki bármilyen formában részese volt idei, immár 19. Falunapunknak!

A rendezvényen készült fényképek megtekinthetők honlapunkon: <http://www.vtgleinwar.eu>, a kultúrcsoportok 2017-es fényképei között.

Gáspár Tibor

GYEREKEK FIGYELEM

Van kedved néptáncolni?

Most itt a lehetőség!

A Leányvári Német Nemzetiségi Kulturális Közhasznú Egyesület

ÚJ GYERMEKTÁNCCSOPORTJA

várja

5-8 éves lányok és fiúk jelentkezését!

Első táncpróba: 2017.10.13., 17:00-18:00 (A próbák ingyenesek!)

Helyszín: Leányvári Általános Iskola zsibongója

Táncoktatók: Gáspár Linda, Kinyikné Szabó Tünde

Amit kérünk tőled, hogy kényelmes sportcipőben gyere!

Várunk mindenkit szeretettel!

www.vtgleinwar.eu

NÉMET NEMZETISÉGI EGYÜTTESEINK A MEGYEI KULTURÁLIS FESZTIVÁLON

„Wer die Vergangenheit nicht ehrt,
ist die Zukunft nicht wert.”

/Georg Geselius/

Geselius e két évszázados veretes igazságának rímelő soraira emlékeztetett egy egész délutánt betöltő színvonalas rendezvény. „Aki a múltat nem tiszteli/ a jövőt nem érdemli” – írta a „Die Wasserfahrt nach Pomáz” (Vízi utazás Pomázra) című könyvében.

Szeptember 9-én a Nyergesújfalui Német Nemzetiségi Önkormányzat volt a házigazdája a Komárom-Esztergom Megyei Német Nemzetiségi Kulturális Fesztiválnak. Megyénk nyolc dalköre, hét táncegyüttese és három zenekara adott ízelítőt településeik hagyományápoló munkájának színvonaláról.

A rendezvény a Nyergesi János tértől induló felvonulással kezdődött, majd a Zafféry Károly Szalézi Középiskola feldíszített tornaterében folytatódott. Krajcsovski Andrea megnyitó beszéde után a magyar és magyarországi németek himnuszát énekelték el a résztvevők.

Dr. Völner Pál államtitkár, megyénk országgyűlési képviselője, Waldmann-né Baudentisztl Éva, a megyei német önkormányzat elnöke és Mihelik Magdolna, Nyergesújfalu polgármestere köszöntötte az ünnepség résztvevő szereplőit és közönségét.

A fesztivál dalkörei, tánccsoportjai nem csak szép dalaikkal és táncaikkal sikeresek. Fellépéseik mindig valamiféle non plusz extra hozadékkal is megajándékoznak bennünket.

A fellépő dalkörök szépséges dalait az énekesek ünnepi nemzetiségi viselete tette emelkedettebbé. A táncosok díszes öltözetét a régi idők szép és jellegzetes hajviselete egészítette ki. A konty, a kalap formája, a kötény masnija, mintája, anyaga, a rakott alsó szoknyák száma, a spanglis cipő, a rumburger kötény mindig meghatározó jellemzője volt egy-egy település ünnepi viseletének. Puchner úr, a híres dorogi kalapkészítő mester még ismerte, és az szerint is készítette a környéki települések lakosainak jellegzetes kalapjait. A leányváriak az alacsony és egyenes karimájú, ún. „reinlhued” –ot viselték, amely táncosaink ruhatárá-

nak sajátos darabja. (A sváb „reinl”, a „lábos” hasonló formájából és a „hued”, „kalap” szóból származtatott szókapcsolat.) A többcélú rumburger kötényt a híres zenekar tagjai, a vértessomlói zenészek viselik, amely muzsikájukhoz és nevükhöz („Heimattöne”) is illik.

E kis „Volkstrachtos” kitérő után a fesztivál érdemi műsorához visszatérve, csokorba gyűjtve egy-két szubjektív gondolat a rendezvényről:

Örvendek, hogy folyamatossá vált e fesztiválok időszakonkénti megrendezése. A legnépesebbek az énekesek, dalosok csoportjai, akik többségükben szép viseletükben szerepelnek. Örömteli és adalék a szakmai színvonal fejlődéséhez, hogy az egyes településeken gyűjtött szép népdalok előadása lassacskán háttérbe szorítja a szirupos műdalokat. A harmonikás kísérettel előadott dalok szépségét, értékét csak növeli a helyi sváb dialektusban énekelt szöveg. E dalkörök közül a tarjáni és a csolnoki emelhető ki, akik hagyományosan és többen mappa nélkül énekelnek. Sajnálatos, hogy alig van fiatal az énekesek között. A régebbi dalosok között többnyire már a személyes kapcsolatok is kialakultak, és így a dalolás öröme kiegészül a személyes találkozások örömeivel. A szűkebb körű dalos találkozók sikeres és kedvelt záró része a résztvevő énekkarok közös dalolása, amely ezúttal azért maradhatott el, mert a teljes műsor négy és fél órát tartott, és a messzebről érkezett dalkörök nem várták meg a rendezvény végét.

A kiemelkedően szép éneklést a közönség nagy tapsal honorálta. E szempontból a csolnoki Wagenhoffer Női Kórust kell értékelni.

A vendéglátók német nemzetiségi dalköre szép helyi gyűjtésű dalokat énekelt. A dalosok zöldszínű, mintás dirndl öltözeke csak színében hasonlított az 1920-as évek nyergesi esküvői parasztviseletére (Bauernkleid). A pufandlis Wattenrockról és a hozzátartozó blúzról szép fényképes szakdolgozatában írt Somlai Anikó. A tavasszal tartott megyei nemzetiségi gyermekfesztiválon láthattuk a nyergesújfalui óvónőknél e nemesen egyszerű, szép parasztviseletet.

A megyei rendezvényről hiányoltam a szomszédokat, a táti német asszony- és férfikórust. A dunaszentmiklósiak, várgesztesiek, vértessomlóiak és a kecskédiek szép dalainak is örömmel tapsoltam volna.

Talán nem hivatkozni, hogy a Leányvári Újság olvasóinak a Leányvári Német Nemzetiségi Dalkör szerepléséről is írok. E szereplésükön debütált a dalkör új vezetője, a dorogi Párma Csaba. Sok sikert kívánunk munkájához. A dalkört évek óta vezető Fódi János, a muzsikus mindenek, a leányvári dalköri búcsúzást követően ezúttal először hallgatta a közönség sorából tanítványainak dalait. Tekintetében az örömhöz már némi szomorkás vonás is társult. Mi mindig a leányváriaknak tapsolunk a legjobban, hiszen ők a mieink. Többnyire szerepléseik révén jutunk el olyan ünnepekre, ahol mindig csak töltökezik sváb identitásunk. A fényképen dalosainkat látjuk a színpadon.

„főfelügyelője”. Az Ő rendezvényeken való részvétele a biztos garanciája az ízléses és precíz öltözékekben való fellépéseknek. A korabeli szép hajviselet hosszú évek óta Misikné, Ibi és a hajfonó táncos lányok igényes munkáját dicséri. Táncos lányaink egyik szépségének, Fölker Reginának újonnan nyitott fodrászata reményeink szerint szintén biztos „műhelye” lesz lányaink szépítkezésének. A 30-as, 40-es évek bálozó lányainak jellegzetes hajviselete a Khetnschale (láncszem) volt, amelyet az ügyesebb asszonyok készítettek. A vizes hajból négyes hajfonatokat készítettek és azok körkörös, hajtúkkal kerültek a fejen feltűzésre. Napjaink „fodráskölteményeit” is felülmúlja e szép hajviselet.

Csak kiemelt tisztelettel szólhatok azokról az idősebb korú énekes asszonyokról, férfiakról és vezetőikről, akik vállalják a többórás utazást és az estébe nyúló szereplést. Ők már óvatosan járnak a színpadi lépcsőkön, de szép énekeiktől vidámabb lesz fáradt arcuk, s a közönség tapsától kitárulkozik örömteli szívük. Ezúttal a csolnoki (két kórus), a környei, a vendéglátó nyergesújfalui, a leányvári, a tarjáni, a felsőgalla, és a máriahalmi énekeseknek tapsolhattunk.

Míg a dalkörökben alig találunk fiatalokat, a táncosok között az ő dominanciájuk a jellemző. A hét táncscsoport többnyire Wenczl József koreográfiáit választotta. A helyi gyűjtésű táncok ritkábban láthatók. A táncosok változatos népviseletben szerepeltek.

Mi a táncosok sorában ezúttal is a leányváriak sikeres fellépéséért izgultunk. Gerli Józsefné, Lizi mama a sok-sok ruha készítője, az öltöztetési előkészületek

A lányok igényes öltözetére az alsó szoknyák számából és a kézimunkás kötényköltemények szépségéből következtethetünk. A mi táncosaink ezúttal is szép öltözetükkel, gondozott, befont hajviseletükkel és az élőzenés kísérettel kapták a legnagyobb tapsot. Begyakorolt táncuk között egyet Wenczl Józsefre, egykori koreográfusukra emlékezve adtak elő. A táncscsoportok többsége gépzenére táncol, amely minőségében sokkal szimplább, mint az élőzenével kísért fellépés. Ezúttal zenekarunk és táncosaink – sportzsargonnal szólva – hozták formájukat.

Zenészeinket az a megtiszteltetés érte, hogy ők muzsikálhattak a fesztivált záró táncos blokkban. A táncosok sorában a vértessomlói ifúsági és felnőtt, az alsógallai ifúsági és felnőtt, a felsógallai ifúsági és felnőtt, valamint a leányvári felnőtt táncsoportok táncainak tapsolhattunk. A zenekarok között a Neudorfer Buben és a Schwowischi Buam zenéjét hallgathattuk.

A házigazda vendéglátók láthatóan készültek a rendezvényre. A Szalézi középiskola általános rendje, tisztasága ezúttal is jó benyomást keltett. Az általános városi parkolási gond megoldására az iskolaudvari parkolóhelyeit úgy bővítették, hogy a betonozott szabadtéri sportpályát is használhatták a vendégek. A fellépő együttesek étkeztetését a szép iskolai étterem udvarias személyzete biztosította. A rendezvény látogatói az iskolai büfében igényeik szerint fogyaszthattak üdítőket, kávét és édességeket.

A rendezvényre készülődve szembesültem egy krónikus gonddal. Újabb korunkban az információk a nyomtatott felhívások, meghívók mellett már az internet csatornáin is eljutnak az érdeklődőkhöz. A hagyományápoló rendezvények közönsége többnyire a korosabb nemzedékek soraiból verbuválódik. Az idősebbek között sajnálatos módon kisebb az interneten tájékozódók száma, amelynek egyik következményeként az

ilyen jellegű tájékoztatás nem kap kellő figyelmet. Az írásos tájékoztatás lokális jellege miatt többnyire nem jut el a távolabbi érdeklődőkhöz. A két tényező együttes hatása a közönség számán érzékelhető a legjobban. Ez esetben a város honlapján, a rendezvénytárgyalóban nem találtam a megyei fesztiválról semmilyen információt. A megyei rendezvény presztízse, a rendező város rangja és a közmondásos német alaposság egyaránt több figyelmet követel.

Bizonyos, hogy a jövőben e téma is megoldást nyer, hiszen a város jó gazdája a hagyományápolásnak. Padányi Lajos számos értékes helytörténeti munkája, a Magyarország kincsestára sorozatban öt nyelven megjelentetett Nyergesújfalu című reprezentatív fotóalbum, a Szalézi Rend nyergesújfalu egykori és mai munkájának értékelése, gondozása egyaránt ezt igazolja.

Kellemes és jó érzésekkel tértünk haza Leányvárra. Az egész délutánt betöltő fesztiváli program számunkra hasznos és jó hangulatú volt. Köszönet érte azoknak, akik ezért dolgoztak.

Leányvár, 2017. szeptember 12-én

Dr. Szakmár János

Leányvári Judo sikerek

TABAK Országos meghívásos verseny:

Kiválóan szerepeltek a leányvári utánpótlás judosok a TABAK Országos meghívásos versenyén, melyet az elért eredmények is bizonyítanak:

Első helyen végeztek: Csizmadia Szilvia (27 kg), Tandi Rebeka (29 kg), Legény Glória (36 kg), Hertlik Nóra (42 kg) és Szlovák Mihály (+66 kg).

Második helyezettek: Mészáros Sarolta (32 kg), Hertlik Máté (45 kg) és Mészáros Kende (50 kg).

2017 Tokodaltáró

Észak-dunántúli III. régiós verseny (Tatabánya):

Az őszi idény első felkészítő versenyén nagyszerű eredményeket értek el versenyzőink.

Első helyezettek: Csizmadia Szilvia (27 kg), Tandi Rebeka (29 kg), Mészáros Sarolta (32 kg), Hertlik Nóra (40 kg) és Mészáros Kende (55 kg).

Harmadik helyezett: Hertlik Máté (45 kg)

Szervezők és felkészítők: Pfluger Antalné, Faragó Norbert, Szabó Ferenc és Pfluger Antal.

Sikeres bírói vizsgák:

Leányvári SE szervezésben indult a vizsgafelkészülés Gután, az edzőtábor alatt, valamint Leányváron.

A versenyzőket Oláh Szilárd országos bíró és Pfluger Antal készítette fel, melyre az észak-dunántúli rangsorversenyen került sor.

Sikeres bírói vizsgát tettek: Bócsa Lotti (Leányvár SE), Keresztesi Dóra (Esztergomi Spartacus), Masztlavér Eszter (Tatabányai JC), Tandi Zsanett (Leányvári SE), Tandi Alexa (Leányvári SE), Veres Kinga (Leányvári SE), Gethe Bence (TABAK), Máté Olivér (Esztergomi Spartacus), Szabó Hugó (Varga Csepp), Veres Attila (Leányvári SE).

2017 Bírói vizsga

Tandi Alexa és Tandi Zsanett 3. osztályú minősítést szereztek, a többiek gyakorló bírók lettek.

Pfluger Antal

Változik a családsegítő ügyfélfogadási rendje

Kedves leányvári lakosok!

Értesítjük Önöket, hogy Keresztesiné Stróbl Réka családsegítő ügyfélfogadási ideje megváltozik. 2017. november 1-től szerda helyett **csütörtök délelőttöként (9-12 óráig)**, a jegyzői irodában várja mindazokat, akik kérdéseikkel felkeresik őt.

A következő problémakörökben kaphatnak segítséget:

- életviteli gondok
- családi, kapcsolati problémák
- lelki-mentális problémák
- gyermeknevelési nehézségek
- gyermekintézménybe való beilleszkedés nehézségei
- anyagi gondok
- foglalkoztatással kapcsolatos problémák
- egészségkárosodás következményeiből adódó gondok
- segítségkérés különböző ügyintézekhez
- információkérés

A szolgáltatás bárki számára elérhető és ingyenes!

Köszönetnyilvánítás

Egész családjunk nevében köszönetet szeretnénk mondani mindazoknak, akik Balogh Lajos temetésén részt vettek, gyászunkban osztoztak és sírjára virágot helyeztek.

Balogh Lajosné és családja

Anyakönyvi hírek

Megszületett

Buris Martina és Manek Andor leánya, Manek Laura (2017. 06. 19.)

Stocker Zsófia és Bihari Barnabás leánya,

Stocker Hanna Anita (2017. 06. 25.)

Váczi Renáta és Szabó Csaba leánya, Szabó Dorina (2017. 06. 25.)

Krén Nikolett Anna és Dr. Varga Zoltán leánya, Varga Janka (2017. 07. 17.)

Németh Andrea és Dávid Mihály leánya, Dávid Hanna (2017. 08. 23.)

Volosinovszki Heléna és Bartl Zoltán fia, Bartl Zalán Zoltán (2017. 09. 19.)

Elhunyt

Kováts Jenő (2017. 06. 04.)

Cholnoky Róbert (2017. 07. 24.)

Balogh Lajos (2017. 07. 28.)

Pileczky Lajosné, szül. Ressler Judit (2017. 08. 18.)

Pék János (2017. 09. 23.)

Hutera Vilmos (2017. 09. 26.)

Házasságkötés

Lovas Mariann és Meder Gábor (2017. 08. 12.)

Sok boldogságot és jó egészséget kívánunk a születésnapjukat ünneplő lakosoknak!

Impresszum

Leányvári Újság – Leinwarer Zeitung – Leányvár község lapja – Megjelenik kéthavonta – Lapzártá: minden hónap ötödikén – Kiadja: Piliscsévi Közös Önkormányzati Hivatal Leányvári Kirendeltsége – Sokszorosítás: FÉBÉ Kft. – Megjelenik 270 példányban – Főszerkesztő: Misik Hajnalka – Hirdetés-felvétel a Polgármesteri Hivatalban – Hirdetések árai: egy oldal 12.000 Ft + Áfa, fél oldal 6.000 Ft + Áfa, negyed oldal 3.000 Ft + Áfa. Lakossági apróhirdetések közzététele ingyenes. Tördelés: Mihelik István
Elérhetőség: leanyvariujssag@freemail.hu. Észrevételeiket, kérdéseiket a Polgármesteri Hivatalban elhelyezett gyűjtőládán, valamint a Leányvári Újság e-mail címén keresztül juttathatják el a szerkesztőségnek.

ISSN 2060-4874